

איה מנהיגך, ישראל?

יאוש ורפשין. יושבם הם על יד ההגנה ושותחים לאGeometry. כי הם מנהיגים רק מפני שיש להם מונתגים. ואם אין סיבת בטל המוסובב. בזעם הבחירה. לעירייה פית לא נכנס אף אחד מחברינו ושותני. שכן היה בתיא. ובאמת מודיע כן יכינסו הלא אין פוצה פה על זה. וכמעט שטסוקני. אם יש לחדרים באסיסט איזו שיקום לחירות. אחד מנהיגינו אמר באסיסטם עס על השבת והכשרות. שנלך ונכברש את העיריה ואנו געשה מה שצרכיהם לעשות. דברים יסיט. אבל אישת המשאים. כבר הגיע החוטן לפערות.

וכן בענייני החנוך עומדים אנחנו לקרה שנת הליטאים החדש. בכלל, הלו ידוע לנו מה שעשינו על שדה החינוך. אפס לגבי החופשיים. נספר לנו נא כמה בתירסף יש להם וכמה לנו כמה תלמידים יש להם וכמה לנו. אמם, יכולם לומר. יש גם לנו בתיה הנור. אבל באיזה מצב הם. איך הם קיימים ממש על חוט השורה בכל יום ויום עומדים הם בסכנה. חס ושלום. להסגר. וכוהכח האנו רואים מעשה כפר סבא. ומה עושים מנהיגינו כאן בארץ ובגולות טעונה אחת יש להם אין כסף. אבל מה הם הושבים שישבו בכבוד כסאותיהם ייביאו להם מהובן. מן השמים יטזרו עליהם. והם ישבו ויתלקו כמו מקומותיכם וכתחנו רני' ליכם. כמו החופשיים. ממקום למקום ואו תראו עורתם י' במעשי ידיכם.

יש לנו בית כמה בית'ס. "בית יעקב" לבנות כאן בארץ. דבר שלא רבים מעריצים אותו כראוי. כי תמיד תולט את כל החנוך רק במבנה ושותחים לגמרי את האם היישראלי את ה-"ביתה" היישראלי. יש זדרה בחסברה ועתמלה. אגנס יש לנו מרכז. "בית יעקב" בירושלים. אבל גם לו השאלה. איך מעשיז לא די שאין עורת לבתי הספר. אלא אין אפיקו התעוורות בתעומלה והסבירה לקרה השנה החדשה. סיפור לי סנהל "בית יעקב", כי ביקש מהמרכו. ששלחו לו אדם לתעומלה ועורת לסדר את התחלת השנה ולא גענת. דע לכם. מנהיגים. כי לא שורה ניתנה לכם. אלא עברות. שפות ובודין פנת חילוק של כל מנהיג. וסמי' הכבוד לבא.

די לכם. מנהיגים היקרים. לשבת בחיבור ידים במושדיםם. די לכם בהצהרות ומאמרים. מעשים אנו רוצים. החישו עוד מועד. חגורו את מתניםם ובוואר אלינו ערי השדה אל העם. אל ההמון ויחד אתכם נתחוק להשיט את תורהנו הקדושת. לא רק בבתי מדרשות. אלא גם בעיריות ובחוץ.

עמוק. הלב מחרצת השאלת הזה. אחרי הת' בוגנות במאב עם ישראל בגולה ובכאן בארץ מפרקת במוחך השאלה. איה מנהיגך ישראל? אם לא תודיע לך היפה בנסים צאי לך בעקביו הצאן (שיר א' ט') ופירש רשי', שחול הרוחה מל' החגיג אותם. צאי לך בעקביו הצאן. בעקבות שדרכו אבותינו, לפנים בישראל מנהיג ישראל. מנהיג הדור לא היה רק "מנהיג", אלא היה גם "אבי". לא הסתפק רק בהכתרתו למנהיג. אלא לא שקט ולא נה לא חור אף רגע לדאג לכל פרט ועכורים לכלל. לא ישב בחיבור ידים בעיר מושבו אלא מתחת את רגליו עיר לעיר ומכפר לכפר לתקון תקנות. להשלים את החסונות ולקרב לב' ישראל לאביבם שבשמיט לא הסתפק בדיורים יסיט. בחזרות ומאמרם. אלא פועל ועשה מעשים. ידעו. שرك עיי' מעשה יכולם לתקן. ועד כהה שדאו לדור ההור. דאו כפלים לדור הבא. להונכו ולהעמידו על יסודות הדור ההורי לד'. יסדו חדרים. תלמידי תורות. יישבות. כדי להשר קות את הגדרים ולקרבן למקור פים חיים.

ומנהיגינו אנו. בין אותם שושבים בחורל. בין אלה שושבים כאן בארץ. שאלתנו להם: איךם? עומדים אנו צעירים ישראל. מוכנים לערבה. חלה' צים למלחמות. מלחמת מצוחה. מלחמת השלטת התורה בכלל ובפרט. להשריש בחוץ תינוקות של בית רבנן אמונה בה' ותורתו. מחקים אנו לפקודת המנהיג. לפני קודת המדריך. שיורנו את המעשים שנעשה. אישתם מנהיגנות איה הם מדריכינו שיגרו לנו: בואו ונכא למלחמות ללחום מלחמות זו!

יש לנו פכשו בארץ פרשת בחירות. בחירות למושצות ולעיריות. כמו בתל אביב ובפתח תקווה ועד. דברים כאלו שנוגעים לנו עד נפש. תל אביב. שמאב השבת והכשרות כל כך נהרס ותיקנו תלוי רק עיר ריאת.فتح תקהה עיר שרוב חדרים ובצעה אפשר עיי' מעשים לקחת את הגה העירית בידינו. ודבר זה נוגע גם לחברינו. שרבעים ממש ללחם. אין עבדה לפועל הדתי. הוא תמיד ה...יזז זוף... ואם העיריה שוררת ממשו לסתורי עבדה. או תמיד החורי טבחון. כמו שלחדרים אין שם שיקות להעיריה. עליינו להראות להם. כי אדרבא יש לנו שיקות ואפשר עוד יותר שיקות מהם. כן יש להעיר. כי העיריה משמשת גם כעיר החקלאה וממילא נוגע זה גם לענייני הדת. ושוב השאלה: איה מנהיגנות האם אינם יהודים. שעתידים הם ליתן את הדין על שהונחו כל' זה? ומולבד זה הם פכניות במחננו ובלבם של מדריכינו